

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Maandag, den 2. Maart.

Is ontvragen en gelezen een koninklijk besluit, houdende, dat, uit hoofde van de ouderdom van Z. Exc. den minister van financien, de heer staatsraad administrateur voor de directe belastingen en accijzen (*van der Fosse*) zich heden in de vergadering zal begeven; ten einde de wet betrekkelijk de publieke entrepôts, waarvan de discussie aan de orde van den dag is, te verdedigen.

Onmiddellijk daarop treedt de heer van der Fosse binnen en plaatst zich aan de tafel, voor hem bestemd.

Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken en van den waterstaat zendt, overeenkomstig artikel 226 der grondwet, het jaarlijksch verslag in wegens den staat van de hooft-, middelbare en lagere scholen. Dit verslag zal worden gedrukt en aan de leden rondgedeeld.

Aan de orde van den dag is de beraadslaging over het ontwerp van wet betrekkelijk de publieke entrepôts.

De heer *Byleveld* brengt een zeer uitgebreid advies uit, ter bestrijding der wet. De middelen, daarbij voorgedragen, komen hem voor niet doelmatig te zijn. Naar zijne meening, behoorde het niet van de regering af te hangen, in welke steden publieke entrepôts zullen worden gevestigd; dit behoorde bij de wet te worden bepaald, of liever nog, aan elke koopstad, welke zoude verlangen een entrepôt te hebben, behoorde zulks te worden toegestaan, mits voldoende aan hetgeen daartoe vereischt wordt. Op die wijze zoude de gunst van het entrepôt algemeen en geen privilegie voor enkele steden slechts zijn, ter keuze van het hoog bestuur, volgens artikel 1 van het ontwerp. De redenaar tracht voorts het antwoord te wederleggen door de regering gegeven, op de aanmerkingen van de eerste afdeling, waartoe hij behoort, op art. 1. Hij ziet daarin eene verderfelijke strekking der wet, zoodat alleen aan eenige voornamste steden het genot van het entrepôt door het gouvernement zal worden toegestaan. Het doel der wet is uitbreiding van handel en scheepvaart; dit doel nu zal men geheel missen; want, uit hoofde van de bepaling van art. 2 zal geen vreemd handelaar goederen naar de Nederlanden zenden, noch een inlandsch koopman goederen uit vreemde landen ontbieden; in de onzekerheid waarin zij zijn zullen, dat het gouvernement, uit kracht van dat artikel, die goederen soms, gedurende de reizen, mogt verklaren in de publieke entrepôts niet te kunnen worden opgeslagen, maar te behooren tot de uitzonderingen, waarvan in dat artikel wordt gesproken, en welke het gouvernement naar goeddunken kan vaststellen. Voor het overige vrees de redenaar dat de wet de strekking heeft om af te zien van het stelsel van den 12. Julij 1821 en om een verbodstelsel met hooge regten in te voeren; want men behoeft geene entrepôts, bij lage regten, gelijk bij dat liberale stelsel van 1821 zijn bepaald.

De heer *de Moor* beschouwt dezelve uit een geheel ander oogpunt; naar zijn inzien, strekt zij geenszins om het stelsel van 1821 te vernietigen, maar veel eer om het te bevestigen, daar zij de belangen van den handel met die van de nijverheid tevens bevordert; zij doet de belemmeringen, welke de handel tot dus verre ondervond, verdwijnen en kan als eene wezenlijke weldaad beschouwd worden, daar zij mede strekt om het vertier van onze eigene voortbrengselen te bevorderen. Men heeft de wet ten onrechte eene wet van entrepôt genoemd; zij is eigenlijk aiet dan eene wet van wederinvoer, en zij verdient in alle opzichten de goedkeuring der kamer te erlangen.

De heer *Serruys* verdedigt insgelijks de wet, en doet opmerken dat zij voor deze landen niet nieuw is, dat zij berstelt hetgeen vóór de overheersching der Franschen bestond; dat zij voordelig is voor den handel in het algemeen en voor den transitie-handel in het bijzonder, welke door de thans bestaande wetgeving aan groote belemmeringen en moeilijkheden onderhevig was; dat men nu niet meer vreemde schepen met ballast uit onze havens zal zien vertrekken, maar beladen met allerlei goederen, waarvan hij ons de stapelplaats zal zijn. Indien men met onbevooroordeelde oogen de wet beschouwt, zal men hare heilzame strekking en nut niet kunnen loochenen. Hij zal ze dus gaarne aannemen.

De heer *Collet d'Escury van Hynenoord* bestrijdt de wet op dezelfde gronden, welke door den heer *Byleveld* zijn aangevoerd. Hij is tegen het stelsel van entrepôts, en zegt dat wij die niet noodig hebben, bij het stelsel van matige regten bij de wet van 12 Julij 1821 aangenomen. In Frankrijk en Engeland daarentegen is het stelsel van entrepôt noodzakelijk, omdat daar hooge regten bestaan. Aan matige regten en vrijheid van handel hebben wij onze voormalige bloei en welvaart te danken gehad, men moet dus van dat oude stelsel, bij de wet van 12 Julij 1821 vernieuwd, niet afwijken; men heeft het reeds te veel gedaan door de wijzigingen, te onrecht verbeteringen genaamd, in die wet, van tijd tot tijd, gemaakt.

De heer *G. G. Clifford* juicht de heilzame en nuttige strekking der wet toe, en geloof dat in den tegenwoordigen staat van den handel een algemeen entrepôt eene behoefte is geworden voor die steden, welke nabij de zee zijn gelegen, en zulks vooral voor de noordelijke provincies des koninkrijks, welke, minder mild door de natuur bedeeft, in den buitenlandschen handel vergoeding daarvoor moeten erlangen. Hiertoe strekt de wet, die zijne goedkeuring zal veldragen, niettegenstaande de aanmerking door hem, gelijk ook door de 3. afdeling, op artikel 2 gemaakt, en door het gouvernement niet beantwoord met genoegzame redenen, gelijk de redenaar tracht aan te toonen.

De heer *Fabry-Longré* maakt eenige algemeene aanmerkingen, wegens ons stelsel van regten op den in-, uit- en doorvoer, en is van oordeel dat het gouvernement de nijverheid en den landbouw niet genoeg aanmoedigt. Hij ziet in de voorgedragene wet een stap tot verbetering en zal ze daarom met dankbaarheid aannemen.

De heer *van de Poll* doet opmerken dat het stelsel van entrepôt niet geheel nieuw bij ons is, dat er voor 70 jaren reeds kwestie van was, maar dat provinciale belangen de daarstelling daarvan toen hebben tegen gehouden. Nu kunnen die belangen aan het algemeen belang niet meer in den weg staan. Van daar dan ook, dat ons nu zulk eene wet wordt voorgedragen, welke gewis voor den handel en de nijverheid, en dus ook voor de algemeene welvaart nuttig is. Men moet deze wet beschouwen als eene verbetering van de thans bestaande wetgeving. Indien nu de regering slechts zorg draagt dat de kosten van opslag en bewaring der goederen, uit zee ingezigt zonder bepaalde bestemming (voor deze is de wet voornamelijk dienende), niet te hoog zijn, en dat er voorts geene belemmeringen in het behandelen der goederen worden toegebracht, alsdan zal deze wet kunnen medewerken tot het herstel van onzen buitenlandschen handel.

De heer *Weerts* verklaart er zich tegen, op de gronden voornamelijk door den heer *Byleveld* aangevoerd. Hij vrees dat de uitzonderingen, waarvan art. 2 spreekt, niet zoo zeldzaam zullen zijn, als men misschien denkt; en in dat geval is het ontwerp niet voordelig voor den handel; hij wilde ook dat het niet aan de regering werd overgelaten de uitzonderingen te bepalen; de wetgever moest niet zijn uitgesloten geworden.

De heer *Boddaert* verdedigt de wet, welke eer is eene wet van wederinvoer dan van entrepôt. Men heeft, zegt hij, uit deze wet gevolgtrekkingen gemaakt, welke er niet uit te halen zijn: zij staat op zich zelve en is in het belang van den handel en van de nijverheid. Wat de bedenking, tegen art. 2 gemaakt, betreft, geloof hij dat men de nadeelen, welke de handel door die bepaling zoude kunnen lijden, overdreeven heeft, zij levert geene genoegzame reden op om de wet te verwerpen.

De heer *van de Kastele* zal ze ook aannemen, omdat zij de belangen van de nijverheid en den landbouw zoo wel bevordert als die van den zee- en den transitie-handel en in het algemeen belang is. Men kon de weldaad dezer wet, niet uitstreken tot den uitvoer te lande, zonder de belangen der schatkist in de waagschaal te stellen. Voorts zegt hij, dat het bestaan van entrepôts de algemeene regel is, bij deze wet, en het weigeren van dezelve de uitzondering. Hij kan dus niet deelen in de vrees deswege door een redenaar geuit, en de zwaarigheid tegen art. 2 in het midden gebracht, is niet van dien aard dat men daarom deze heilzame wet zoude moeten verwerpen. Art. 3 behelst eene zeer billijke bepaling.

Het is vier ure. De zitting wordt opgeheven om morgen ochtend te tien ure hervat te worden.

Zitting van Dingsdag den 25. Maart.

In deze zitting zijn de beraadslagingen over de wet, aangaande de publieke entrepôts voortgezet.

De heer *de Gerlache* maakt algemeene aanmerkingen over de hooge regten, den zeehandel en over ons tegenwoordig stelsel van regten van in-, uit- en doorvoer. De wet, thans in beraadslaging, is, naar zijn oordeel, niet ruim genoeg: ook de binnenlandsche groote koopsteden, gelijk Luik, Maastricht en Nijmegen, behoorden het genot van entrepôts te hebben. Hij zal voor de wet stemmen.

De heer *van Alphen* verklaart zich tegen de wet, zij is niet geschikt voor ons, daar wij lage regten hebben, en de entrepôts alleen goed zijn bij een stelsel van hooge regten, gelijk in Frankrijk en Engeland. Voorts toont hij de voordeelen aan van de vrijheid van den handel.

De heer *de Secus* zal voor de wet stemmen. De heer *Corver Hooft* keurt het beginsel der wet goed, doch zal verplicht zijn er tegen te stemmen, uit hoofde van art. 2, zoo hij dienaangaande geene voldoende ophelderingen erlangt.

De heer *van Reenen* zegt dat men niet op eene voldoende wijze heeft geantwoord op de aanmerkingen der afdelingen; hij zal nadere inlichtingen afwachten.

De heer *Donker Curtius* laat zich uit in den geest van den heer *Corver Hooft*.

De heer *de Stassart* is voor de wet.

De heer *Byleveld* antwoordt op de gemaakte aanmerkingen, tegen zijn gevoelen, waarin hij volhardt.

De heer *staatsraad van der Fosse* verdedigt de wet en toont de voordeelen aan welke de handel en de nijverheid daaruit zullen trekken.

De wet is aangenomen met 79 tegen 15 stemmen.

FRANKFORT, den 24. Maart.

Door buitengewone gelegenheid heeft men berigten uit Konstantinopel, van den 23. Februarij. Dezelve melden hoofdzakelijk het volgende. De vervolgingen tegen de Katholieke Christenen en de strenge maatregelen der regering duren voort, en hebben sedert vier weken geene de minste verzachting ondergaan. De moslims op de Aziatische zijde trachten het ongeluk der hulpeloos vertrekken wel te verzachten; maar desniettemin sterven er velen weg, vooral kinderen. — Sedert den 4. Februarij is de zamenstelling van een nieuw ministerie in Engeland, onder bestuur van *Wellington*, te Konstantinopel bekend; dan dezelve schijnt weinig indruk op den reis-effendi en den divan gemaakt te hebben, daar de staat van zaken dagelijks erger wordt en de Christenen niet in het minste meer ontzien worden. — De reis-effendi heeft van de gezantschappen eene nauwkeurige lijst der onderdanen van hunne soevereinen gevraagd; doch zij schijnen zich met de indiening dezer lijst niet zeer te haasten.

PETERSBURG, den 11. Maart.

De officiele Courant deelt heden het bekende manifest van de Porte mede en laat daarop deze aanmerkingen volgen: « Dit stuk heeft geene nadere verklaring noodig. Terwijl de Sultan het fanatisme van alle mazzelmannen tegen Rusland opwekt, hetzelfde als den gezwoeren vijand der vereerders van *Mahomed* voorstelt, alle naburige volken van onze oostelijke grenzen tot oorlog, en de talrijke onderdanen des Keizers, die onder de bescherming onzer wetten vreedzaam het Islamisme belijden, tot oproer aanzet; terwijl hij ons den opstand der Grieken en het oogmerk toeschrijft om het Ottomansche Rijk omver te stooten, geeft hij aan den anderen kant aan de verbonden hoven te kennen, dat zijn eenig en waar oogmerk geweest is, tijd te winnen en op de aan hem gedane voorstellen tot bevrediging slechts met de wapens in de hand te antwoorden. Ja, nog meer, bij hetzelfde manifest verkondigt de Sultan aan Rusland de volkomene vernietiging zijner traktaten met de Porte, daar hij verklaart, dat hij de overeenkomst van *Ackerman* nooit als verbindend heeft beschouwd, en dat hij ze slechts gesloten had om ze te breken, en tevens alle vroegere verdragen, welke door dezelve zijn bekrachtigd, te schenden; derhalve, om den luisterrijksten titel van onzen nationalen roem te vernietigen. Voor en na de bekendmaking van dit stuk had de divan niet opgehouden, dezelfde traktaten, opzigtens welke hij thans zijne ware oogmerken te kennen geeft, openlijk te schenden. Onze vlag en die van bijna alle natien bevaren den Bosphorus niet meer. Onze zuidelijke provincies zien den eenigen uitweg voor onzen handel gesloten. Onze schepen worden te Konstantinopel aangehouden en hunne ladingen in beslag genomen. Onze onderdanen eindelijk zien zich genoodzaakt, het Ottomansche Rijk binnen 14 dagen te verlaten, of rajas te worden en al de gevolgen daarvan te dragen. Zulke handelingen, zulke sterke uitdagingen en de maatregelen, welke zij vereischen, verwekken het grootste leedwezen. Dan de bezwaren, welke de Porte zich als 't ware beijvert ons aan de hand te geven, vorderen eene volledige en snelle genoegdoening, en, terwijl Rusland, aan de eene zijde, met zijne bondgenooten de onderhandelingen ter vervulling van het Londensche traktaat voortzet, en aan de letter en den geest van dit verdrag, in al wat deszelfs uitvoering betreft, getrouw blijft, zal het, aan den anderen kant, met Gods hulp, weten deze noodzakelijke genoegdoening te verkrijgen, den handel op de Zwarte Zee die onschendbare vrijheid te verzekeren, welke de eerste voorwaarden van zijn bestaan is, zijne traktaten met de Porte die achtig en vastheid, welke zij vereischen, en voor zijne benadeelde onderdanen die schadevergoeding, welke zij regmatig verlangen kunnen.

— Het officiele dagblad behelst wijders nog de volgende nadere berigten uit Perzie: « Het publiek is verwittigd geworden van de regmatige beweegredenen, welke den generaal *Paskewitsch* genoopt hadden, de met de Perzische regering geopende onderhandeling af te breken en de vijandelijkheden weder te beginnen. Volgens latere berigten, hadden de op verscheidene punten begonnen krijgsvrtingingen, ongeacht de zwaarigheden van het voor deze streken ongemeen strenge jaargetijde, reeds in de eerste dagen merkwaardige gevolgen gehad. De generaal-majoor *Pankratieff*, bestemd om op den regter vleugel werkzaam te zijn, had den 27. Januarij, zonder eenigen weerstand, de stad *Ournia* ingenomen. Deze plaats, eene der aanzienlijkste in de provincie *Adzerbidjan*, is zoo gelegen, dat zij groote hulpmiddelen ter provinciëring aanbiedt. Van den anderen kant had de luitenant-generaal graaf *Suchtelen* op de linker zijde beschikkingen gemaakt, om zich van de vesting *Ardebil*, meester te maken. Naauwelijks had zich deze generaal onder de muren dezer plaats, eene der sterkste van *Adzerbidjan*, vertoond, of de Perzische kommandant haastte zich, den 28. Januarij de poorten voor onze troepen te openen. De overgave van deze stad is in elk opzigt van het grootste belang, en heeft ons daarenboven in het bezit van aanzienlijke magazijnen gesteld. Zij was de residentie der beide prinszen, zonen van *Abbas-Mirza*, die ver-

langd hebben, aldaar onder de bescherming onzer troepen te blijven. Over 't algemeen hebben de ingezetenen, wel verre van zich tegen hen te verzetten, ze overal met bliken van vreugde ontvangen. Reeds vóór de tijding van deze gebeurtenissen te Teheran heeft kunnen aankomen; en zoodra men aldaar van het afbreken der conferentien en de vernieuwing der vijandelijkheden onderrigt was, dacht de Schach, ten hoogste verontrust over de nieuwe gevaren, die hem bedreigden, slechts daaraan, ze op alle wijzen af te wenden. Hij haastte zich den generaal Paskewitsch regstreeks eene mededeeling te doen, om plegtig zijne vrelievende oogmerken te betuigen en de onverwijde afzending der sommen aan te kondigen, welke Rusland als schadevergoeding verschuldigd zijn, en waarvan de helft reeds te Majna aankomen was. Hij verzocht tevens Abbas-Mirza, van zijnen kant het sluiten des verdrags te bespoedigen, terwijl hij hem van de noodige volmagten voorzag. Ten gevolge van deze dringende voorstellen, zou de generaal Paskewitsch de plaats bepalen, waar de gevolmagtigden op nieuw zouden bijeenkomen, om het heilzame werk te voleindigen, dat door den invloed eener staatkunde opgehouden was, van welke de Perzische regering eindelijk het gevaar schijnt ingezien te hebben. Volgens de jongste tijdingen had de generaal Paskewitsch werkelijk Tauris den 10. Februarij met zijn hoofkwartier verlaten, om zich naar Majna te begeven, waar de prins Abbas-Mirza den 13. Februarij verwacht werd.

LONDEN, den 19. Maart.

De Morning-Herald behelst de volgende berigten uit Portugal: De Infant don Miguel geeft de Engelschen billijke reden tot misnoegen. Onder anderen verhaalt men, dat onze ambassadeur, de F. Lamb, toen hij op een bepaald uur op het paleis verscheen, om ten gehoor toegelaten te worden, moest vernemen, dat de Prins naar Bemposta vertrokken was, om een paard te gaan zien. De heer Lamb is ten uitersten misnoegd over de behandeling, welke hij ondervindt.

Men verwacht den markies de Chaves ieder oogenblik. Men verzekert dat de generaal Cunha, op de vraag of Z. K. H. de Portugeesche troepen niet in obgeschouw wilde nemen, van Hoogheidszelve ten antwoord heeft gekregen: «Mijn leger is nog niet gekomen.» Men zegt dat de geheele kuiperij ontdekt is, dat dezelve door de Koninginne moeder bestuurd is, welke door eene partij in Frankrijk en Spanje wordt ondersteund.

In den Morning-Herald van den 18. leest men ook het volgende:

De dagbladen schijnen niet te vreezen, dat Rusland bij eenen oorlog met Turkije, vergrooting van grondgebied zal zoeken; maar schijnen er zich veel meer over te verheugen, vermits alzoo de staatkunde van Oostenrijk en Engeland, wel e zij voor eene en dezelfde hoitten, den bodem zal worden ingeslagen. De Fransche dagbladen vleijen zich ook met de hoop, dat eene verovering van Turkije onze bezittingen in Indie over land toegankelijk zal maken. Zij vergeten intusschen, dat de uitbreiding van Rusland het Fransche rijk, venzeer als de Engelsche volplantingen, in gevaar kan brengen, dat de wijnbergen en rijke vlakten van Frankrijk even uitlokkende zijn als de boorden van de Ganges en derijstvelden van India. De legers van Rusland zijn in Frankrijk geweest en de kottelen hebben bij het zien dezer fraaije streken, wellicht tegen elkander gezegd, zoo als de partij van Cromwell van Ierland zeide: «Dit land is waardig, dat men om deszelfs bezit oorlog voere.»

De Morning Chronicle van den 19. leest men:

«Wij hebben voor eenigen tijd gezegd, dat de Oostenrijksche en Engelsche regeringen grootelijks vreezen, dat Frankrijk en Rusland omtrent Turkije tensteming denken. Uit onderscheidene omstandigheden, welke wij hieromtrent sedert vernomen hebben, leiden wij af, dat dit vermoeden niet ongegrond is. Het moet toch in het oog vallen, dat Frankrijk aan de Middellandsche zee groote toebereidselen maakt. De Fransche dagbladen zeggen, dat zij het doel daarvan niet weten, doch wij hebben hooren zeggen dat men Egypte op het oog heeft.»

PARYS, den 23. Maart.

In de zitting van de kamer der afgevaardigden van gisteren is, naar aanleiding van een daaromtrent ingediend request, gesproken over de nadeelige strekking der loterijen. De heer Dupin heeft doen opmerken, dat volgens de mededeelde opgaven, 21 departementen van Frankrijk het meest in de loterij spelen, en dat juist in deze departementen de staat der zedelijkheid, in vergelijking met de overige departementen, het ongunstigste is. In drie speel-departementen, gelijk hij ze noemde, zijn driemaal meer menschen veroordeeld om vergiffing van anderen, driemaal meer kinderen uit hoofde van mishandeling hunner ouders, driemaal meer schuldigen aan misdievery; terwijl men er driemaal meer verlatene kinderen aantreft. De vergelijking is nog treffender, wanneer men in aanmerking neemt, dat de vijf departementen, waarin eene trekking voor de loterij geschiedt, even zoo veel spelen als twee honderd achttien andere departementen zouden doen; dat zij evenveel veroordeelden wegens misdievery hebben als een en twintig andere departementen evenveel onttaarde kinderen die hunne ouders mishandelen als twintig andere departementen, en evenveel onechte kinderen als dertig departementen, waar geene loterij getrokken wordt.

In dezelfde zitting is, naar aanleiding van een ander request, gesproken over het openbreken van brieven op den post en het ontvreemden van papieren van waarde uit dezelve. De directeur-generaal der posten, die tegenwoordig was, wilde wel niet ontkennen, dat er diefstallen gepleegd waren; doch beweerde, dat de gevallen in den laatsten tijd niet menigvuldiger waren geweest, dan in vorige tijden. De heer la Pitta deed den directeur-generaal opmerken, dat het getal diefstallen, volgens eenen bij de bank opgemaakte staat, veel grooter was, dan hij opdat. Hierop antwoordde de directeur-generaal niet; maar hij beweerde, dat hetgeen men zeide van een geheim bureau om de brieven open te breken een volksprookje was. Dit wilde de heer Petou niet toegeven; hij zeide, dat indels de verkiezingen wel degelijk brieven opengebroken werden; dat hij te bewijzen daarvan in handen had, alsmede eenen aan hem gericht brief, die niet de hand van eenen post-directeur gemerkt was, ten teken, dat de brief moest geopend of opgehouden worden. De minister van financien (die men meent, dat het geheime bureau afgeschraff heeft) merkte aan, dat hij niet wilde tegenspreken, dat er brieven opengebroken waren; doch dat hij verzekeren kon, dat het geheime of zwarte bureau niet bestond. Een groot aantal leden voerde hem te gemoet, dat hij naauwkeuriger zou spreken, wanneer hij zeide, dat het niet meer bestond. Deze en dergelijke aanmerkingen hebben vrij wat beweging in de vergadering veroorzaakt.

Voor de ongelukkigen te Middelharnis zijn bij den ondergeteekenden ontvangen twee goudstukken, ten bedrage van f 20. Hetwelk, bij deze, met dankzegging wordt berigt.
H. H. DONKER CURTIUS.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 26. Maart 1191 stierf Zijne Heiligheid CLEMENS III. 174ste Paus.
Den 26. dito 1678 bemeesterden de Franschen de stad Yperen, gelijk

zij in het begin dier maand de stad Gend en drie dagen daarna het kasleel bemagtigd hadden.

Den 27. dito 1482 werd VROUW MARIA VAN BOURGONDE, zich, door eenen val van haar paard buiten Brugge, droevig bezeerd hebbende, in den bloei harer jaren door een' onverwachten dood den lande ontrukkt. Zij wordt om hare godsvrucht en voorzigtigheid zeer geprezen; maar in bekwaamheid in de regering des lands, die nu tot het Oostenrijksche Huis overging, heeft zij weinig bliken kunnen geven: ook keerschte er gedurende hare regering groote verdeeldheden en twisten in deze gewesten.

Den 27. dito 1801 werd de vrede tusschen de Fransche Republiek en de beide Siciliën gesloten.

Getrouwd:

J. M. ENGELBERTS.
1. Luit. der Veld-Artillerie.
met
S. E. REMY.

ZUTPHEN,
den 18. Maart
1828.

Heden verloste mijne geliefde Echtgenootte E M I L I E ADELAIDE WEERTS, voorspoedig van eene welgeschapen DOCHTER.

ARNHEM,
den 24. Maart 1828.

H. CRAMER.

COMMISSARISSSEN en DIRECTIEU-REN van het Nederlandsch Onderling Weduwnaars, Weduwen en Begrafenis-Fonds, ook voor Ongeluwden, binnen deze stad gevestigd, brengen ter kennis van de belanghebbenden, dat zij het, ten nutte van het fonds, noodig hebben geacht, eenige bijvoegingen en veranderingen in het Reglement op hetzelfde te maken, welke met den 1. April aanstaande in werking zullen komen en ten Kantore der Directie verkrijgbaar zijn. Zij berigten tevens dat het Fonds, thans in vier duizend een honderd leden, bestaande, de gunstigste Resultaten oplevert en de Rekening en Verantwoording, welke op den 31. Mei zal worden afgelegd, daarvan ten bewijze zal kunnen verstrekken. Men kan zich, ter bekoming van deelneming, vervoegen bij de Correspondenten J. J. VAN NIEFFELT JR. en D. VAN DER LINDEN te Arnhem. Amsterdam, den 18. Maart 1828.

A. J. PERIZONIUS.
A. VAN DER HOUT.
B. SCHOLTEN.
Commissarissen.

VALK en SPOHLER,
Directieuren.

Op den derden April aanstaande, voormiddags ten 10 ure, zal men, ter Ambs-Kamer te Epe, publiek Aanbesteden: het LEVEREN en LEGGEN of HERSTELLEN van vier AMBTS- BRUGGEN, volgens

Condition, aan dezelve Ambs-Kamer ter lezing liggende. Ten gevolge der bepaling in art. 35 van het Reglement op de Paarden-Fokkerij in Gelderland voorkomende, wordt hiermede kenbaar gemaakt, dat aan de navolgende H.O.U.DERS van SPRINGHENGSTEN, uit hoofde der

schoonheid van die Hengsten, Premien zijn toegewezen, als:
Aan den Heer N. Rom, te Vuren f 50.
Aan Evert Broekman, te Neerbosch f 75.
Aan Benjamin van Zwol, te Heesselt f 75.
Aan Wouter Vervoren, te Brakel f 50. — En
Aan H. Bartels, te Groessen f 50.
Arnhem, den 26. Maart 1828.

Commissarissen uit de Commissie van Landbouw in Gelderland, voor de Haardenfokkerij, VAN RECHTEREN.

Op Woensdag den 9. April 1828, zal ten Raadhuse te Arnhem, door BURGEMEESTER en WETHOUDEREN van gemelde Stad, publiek aan den meestbiedende worden verpacht, het WESTERVOORTSCHE VEER, ingetoge Condition, ter Secretarie ter visie liggende.

UITDEELBAARDE KOOP: een wakk ter nering staande HUIS en ERVE, gelegen in eene der voornaamste Steden van de Provincie Noord-Brabant, voorzien van verscheidene BOVEN en BENEDENKAMERS, PAKHUIS, ruime STALLINGEN en REMISE, benevens eene groote plaats en alle COMMODITEITEN, die tot een compleet en wel ingerigt Logement behooren, welke Affaire sedent onbegrijpelijke jaren met veel succes in dat huis is uitgeoefend en nog wordt voortgezet.

De helft der koopspenningen kan in het Huis, tegen behoorlijke interest, gevestigd blijven.

Om nadere informatie vervoege men zich, met gefrankeerde brieven, onder de Letter K., ter Boek- en Courantdrukkerij van C. A. THIEME, te Arnhem. STOOMVAART TUSSEN AMSTERDAM, HARDERWYK EN KAMPEN.

Op Maandag den 31. Maart 1828 zal deze Vaart wederom worden geopend, en eene Stoomboot regulier vertrekken, iederen Maandag, Woensdag en Vrijdag, des ochtends ten 8 ure van Amsterdam, en Dingsdag, Donderdag en Zaterdag des ochtends ten negen ure van Kampen.

Bij aankomst, zoo wel te Harderwijk als Kampen, zullen geschikte Rijtuigen gereed staan, om de Passagiers des verkiezende, naar Deventer en Zwolle te brengen.

DE VRUCHTPRYZEN VOOR PASSAGIERS ZYN:

	Van Amsterdam naar	Van Kampen naar
Pavilloen	Harderwijk . . . f 4.50.	Harderwijk . . . f 4.50.
	Kampen 6.50.	Amsterdam 6.50.
2. Kajuit	Harderwijk 3.50.	Harderwijk 3.50.
	Kampen 5.00.	Amsterdam 5.00.
3. Kajuit	Harderwijk 2.50.	Harderwijk 2.50.
	Kampen 3.50.	Amsterdam 3.50.

De Passagiers worden verzocht een kwartier uurs voor het vertrek zich bij de respectieve Commissarissen te willen doen inschrijven.

Informatien zijn te bekomen te Amsterdam bij de Directie, te Harderwijk bij GELDERMAN en te Kampen bij PIETER NOOMEN MEENDERTS.

Aan den WelEd. Aochtb. Heer Burgemeester der Stad Zutphen is op den 4. Maart 1828 ter vertaling in het Nederduitsch vertoond: Römische Geschichte von B. G. NIEBUHR, 2. Ausg. Berlin 1827. — Das Leben und die Schule, von Dr. CHR. GOTTL. REBS. Leipzig 1827.